

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Ujévi dühöngések.

Pécs, 1898. január 3.

III-ik Napoleon hozta divatba az ujévi tisztelgések alkalmát politikai nyilatkozatok tételére felhasználni s a mikor ez a nagy kalandor dicsősége tetőpontján állt, egész Európa visszafójtott lélekzettel leste az ujév reggelén a Tuillériákban elhangzó szavakat, mert ezek döntötték el, hogy abban az esztendőben a béke vagy a háboru lesz-e az uralkodó plánéta.

Ezt utánozzák a mi államférfiaink is, persze csak kicsiben, de azért a politikai időjósok mégis ezekből az ujévi beszédek-ből szoktak jóvendőket nézni, mert évek óta ezek foglalták magukban a kormány és pártjának évi munkaprogramját. Nagy volt tehát a várakozás a mostani ujévi beszéd iránt, mert az évforduló olyan zavaros helyzetet s a kibontakozás iránt való tájékoztatlanyságot még soha sem talált, mint a mostani; ha tehát valaha szükség volt rá, ugy a mostani alkalom parancsolta megvilágítását a helyzetnek, hogy ne csak a párt, de az egész ország tisztában legyen a kormány szándékaival az ország jóvendő sorsát illetőleg.

De akik ezt várták Bánffytól, azok ismét keservesen csalatkoztak, mert az a beszéd, melyet pártjához intézett, ebben a tekintetben nem mond semmit s homályos volta felülmúlja a hirhedt Pythia-féle jóslatokat is. „Vegyék tudomásul — ugymond Magyarország nagy augurja — hogy a kormány, akármilyen nehéz is a helyzet, akármilyen nagyok is a konfliktusok, kötelességét tudni és az ország érdekeinek megvédését gazdasági és politikai tekintetben teljesíteni fogja.“ De hogy mik azok az intézkedések, a melyeket a kormány az ország érdekében levőknek tart, mik azok a módok, a melyekkel a létezőnek elismert nehéz helyzetből az ország hajóját kivezérelni s a melyekkel a nagy konfliktusokat kiegyenliteni reméli: minderről mélységesen hallgat.

Lehet, hogy ezt még maga sem tudja, mert Bécsből még nem kapta meg hozzá az instrukciót; lehet, hogy nem tartja szükségesnek jóvendő terveit pártjának az orrára kötni, mert — amint magát szokott ékesszólásával kifejezte — „a kormány abban a biztos reményben van, hogy a mit tesz, általatok helyeselve lesz.“ Szomorú, de jellemző kritika az ország sorsát intézni hivatott pártra, hogy vezére azért nem tartja érdemesnek vele jóvendő terveit közölni, mert tudja előre, hogy bármit tegyen vagy javasoljon, azt vakon elfogadják és helyeslik.

Az ország közvéleménye azonban a miniszterelnök beszédéből, minden homályossága dacára is, kirajzolhatja a helyzet képét, amely a kormányra s az általa összetöbörzött nagy pártra nézve valóban kétségbeejtő. Ilyennek kell lennie, mert különben alig lenne lélektilag indokolható az a tomboló dühöngés a közjogi ellenzék ellen s a való tényállásnak az a vakmerő elferdítése, amely becsületére válnék akármelyik elsőrendű félhivatalos cáfoló masinának.

Hát mit tett az a közjogi ellenzék, hogy olyan iszonyu villámokat szór rá Bánffy-Jupiter? Azt a hirhedt provizorium-javaslatot december 16-án kezdték tárgyalni az országgyűlésen s a két heti tárgyalási időnek a felét is a javaslat pártolói beszélték ki. Hát ez az a „turbulens fellépés és eljárás, mely lehetlenné teszi az alkotmányos gépezet működését?“ Hát miben találja Bánffy az alkotmányos gépezet működését? Abban, hogy az előterjesztett javaslatokat, melyek egészen a betérjesztésig mindig a titokzatosság sűrű fátyolába vannak burkolva s így előzetes közvélemény és kritika azokról nem is képződhetik, szó nélkül mindjárt szavazásra bocsássák?

Maga Bánffy elismeri beszédében, hogy „ma vám és kereskedelmi szerződés Ausztriával nincs“ és hozzáteszi, hogy „arra nézve sincs intézkedés, mi legyen ennek megszüntével“, a miben azonban Bánffy téved vagy téveszteni akar, mert van bizony ilyen intézkedés, még pedig az 1867. évi XII-ik törvénycikkben, amely intézkedik róla, hogy ha a vám- és kereskedelmi szövetség Ausztriával megújítás nélkül lejár, akkor Magyarország ezekben az ügyekben visszanyeri önrendelkezési jogát, még pedig nem a Bánffy-féle értelmezés szerint, hogy egyoldalú határozattal megmarad továbbra is a közösségben, hanem vámvonalakkal külön rendezi be közgazdasági rendszerét.

Nos hát, kinek a vétke, hogy a törvénynek ez a rendelkezése ujévkor életbe nem léphetett? A közjogi ellenzéké semmi esetre sem.

Hivatkozik Bánffy az ország közvéleményére is, amely elítéli a függetlenségi párt harcát. Hol van ez a közvélemény, miben nyilatkozott az meg? Hát két talpnyaló város stréber bizottságának kiereszkolt felirata képezi Magyarország közvéleményét, amelyet a miniszterelnök most oly kétségbeesetten hív segítségül? Bezzeg, mikor a törvényhatóságok csaknem kivétel nélkül sürgették az önálló vámterületet s a külön bankot, akkor ezek szavának any-

nyira nem volt súlya, hogy a képviselőháznak 1897. évi január hó 30-ki ülésében ötvenkilenc törvényhatóság, kamara, ipartestület kérvényét egyszerűen belökték a levéltár poros aktái közé. S most, mikor a függetlenségi párt a saját programján és a világos törvényen kívül az ország önkormányzati hatóságainak már a múlt év elején ilyen impozans mértékben megnyilatkozott közvéleményére is támaszkodva, felvette a harcot gazdasági függetlenítésünkért: akkor előáll Bánffy báró s azt meri mondani, hogy az ország közvéleménye elítéli a függetlenségi párt akcióját, mert azt Budapest és Temesvár, no meg Eötvös Károly és Sima Ferenc ellenzik.

De hát a bécsi parancs ugy szól, hogy Magyarországnak még gazdasági önállósága is megakadályozandó minden áron: ha a kormány és pártja ezt az alkotmányos formák között kivinni nem tudja, majd megcsinálják nélkülük is. Ezért féltik olyan nagyon a fazékpárton az alkotmányt, mert utóbb még rájönnek, hogy ez a kormánypárt nem is olyan nagyon szükséges a bécsi parancsok kiviteléhez. Innét a nagy sirás-rívás és fogak csikorgatása, a melylyel a józan közvéleményt megtéveszteni akarják.

* **Ujév a politikában.** A mostani válságos politikai helyzetben kétszeres érdeklődéssel várta mindenki a szokásos ujévi politikai nyilatkozatokat, ez a várakozás azonban nem nyert kielégítést, mert a történet nyilatkozatok a helyzet tisztázásához egyáltalán nem járultak hozzá.

Bánffy Dezső beszédével, melyet Lukács Béla volt miniszter üdvözlő beszédére válaszul mondott, lapunk vezércikkében foglalkozunk.

A függetlenségi párt Kossuth-árnyalatához tartozó képviselők Kossuth Ferenc lakásán tisztelegtek, hol Meszlény Lajos üdvözölte a pártvezért, hangsúlyozva a párt egységét és kitartását a felvett küzdelemben, mire Kossuth Ferenc hosszabb beszédben válaszolt s kifejtette, hogy az ujévvél bekövetkezett törvényen kívüli állapotért csak a kormányt terhelheti a felelősség, mert az elmulasztotta megtenni az előkészületeket arra nézve, hogy törvényadta jogunknál fogva már most életbe léptethessük a gazdasági külön berendezkedést. Ezért a kormány ellen való legkiméletlenebb harc indokolt.

A nemzeti pártban Horánszky üdvözölte Apponyi Albert grófot, ki hosszabb beszédben válaszolt a helyzet nehézségeit s iparkodott pártja állásfoglalását indokolni.

A néppárt is üdvözölte vezéreit, kik szívélyesen válaszoltak Molnár János apát üdvözlő beszédére.

A kormánypárt tagjai a Ház elnökénél is tisztelegtek, hol Rohonyi Gyula tolmácsolta a jókívánásokat, mire Szilágyi konciliáns beszédében válaszolt, hangsúlyozva, hogy bizalom-

mal tekint az országgyűlés minden oldalára s meg van győződve, hogy mindnyájuk önérzete s a nemzet iránt tartozó felelősség érzete meg fog óvni bennünket attól, hogy a nemzet tisztelete és bizalma a parlament iránt megrendüljön.

Az Ugron-párt tagjai *Bartha* Miklóst kereszték fel újév napján s ott mindjárt értekezletet is tartottak.

Búcsu 1897-től.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. január 3.

Búcsu az ó-évtől: ez a konvencionális címe a Szilveszterestélyeknek, bár jobb címe volna azoknak a mulatságoknak, melyek a múlt év utolsó estéjéből a születő új esztendő első hajnalába benyultak, hogy az újév üdvözlése. Nem búcsuztatók voltak azok, nem volt meg ehhez a főkellék: a szomorúság. Nem egy év fáradozalmaitól csüggedt, fáradt alakokat lehetett ott látni, de mind remélő, bizó arcokat, a melyek az új évet várták, hogy annak első percében kívánhassanak egymásnak boldogságot, örömet.

A nemzeti kaszinóban.

Társas vacsorával kezdődött az estély a kaszinóban. A rendezőség már előre számolt azon körülményre, hogy egy olyan kaszinó estély rendezése, a minők különben más alkalommal mindig igen szépen sikerültek, — Szilveszter estéjén eredményre nem vezet. Igen sokfelé veszi igénybe és szórja el az év utolsó napja a kaszinó-estélyek rendezésére, — táncosnőket és táncosokat.

Meg vannak a kaszinónak olyan tagjai is, a kik szeretnék Szilveszter estéjét barátságos családi körben tölteni el, de maguknak családjuk nincs, s bár arra nem vállalkoznának, hogy egy éven át — ha csak hébe-korba is — valamely jó ismerős családnál töltsenek el egy-egy estét: ezen a napon megkivánják másoktól azt a családi kört, a mely nekik osztályrészül nem jutott. A kaszinónak különösen ezen tagjai örvendettek a pénteki estélynek, illetve társas vacsorának, megtalálták itt azokat, kiknek körében jól, családisan érezték magukat, s rajtuk kívül az ifjabb generációból is voltak annyian, — a hölgyek között túlnyomó számmal a mi kedves, szép menyecskéinkből — hogy a táncoló párok száma nem igen volt kevesebb a nyári kaszinó-estélyeken megjelenetekénél.

Az estélyen megjelent dr. *Fejérváry* Imre báró főispán is, kivüle ott láttuk még gróf *Schlippenbach* altábornagyot, *Kristóf* honvédezedest, *Czankl* alezredest, *Zsolnay* György főügyészi helyettesét, *Országh* Lajost, dr. *Borsitzky* Imre sásdi járásbíró stb. — A vacsora alatt Rácz Gusztó fülbemászó magyar nótáit hallgatták a résztvevők, beszélgetve, kocintgatva, majd táncra kerekedett csaknem kivétel nélkül mindenki, úgy, hogy a négyes alatt egy sorban láttuk a mamákat felnőtt leányaikkal. Pont éjfélnél pár pillanatra kikapcsolták a központban a villamos vezetékeket s amint újra felgyuladtak a csillárok, felhangzottak az általános »boldog új év« kívánások, durrogtak a pezsgős palackok dugaszai s összecsengtek a gyöngyöző itallal telt poharak.

Az új év első óráiban a legújabb táncal, a »*graziana*«-val kezdték meg újra a táncot, a mely azután folyt mind nagyobb vidámsággal, tüzzel, egészen négy óráig. — A hölgyek közül ott láttuk a következőket: *Bartosságh* Imréné, dr. *Bodó* Aladárné, dr. *Borsitzky* Imréné (Sásd), *Bedő* Károlyné, *Czankl* Ferencné, dr. *Darányi* Ferencné, *Geiger* Jánosné, *Horváth* Istvánné, dr. *Jobst* Lászlóné, *Jobst* Béláné, *Kristóf* Béláné, *Klein* Istvánné, *Kószits* Akosné, dr. *Krasznay* Miklósné, *Leipzig* Lajosné, *Máthé* Ödönné, *Mülherr* Alajosné, *Papanek* Lajosné, dr. *Pintér* Józsefné, dr. *Seeh* Károlyné, dr. *Székrenyessy* Ferencné, dr. *Szi-*

lági Istvánné, dr. *Stein* Henrikné, *Szieberth* Józsefné, *Schwabach* Gézánné, *Bedő* Anna, *Czankl* növ., *Jeszenszky* Irén, *Jeszenszky* növ. (Ibafa), *Kristóf* Mártha és *Etelka*, *Mülherr* növ., *Papanek* Elza, *Szieberth* Terka.

A pécsi polgári daloskör tréfás Szilveszter-estélye.

Örömmel konstatálhatjuk, hogy városunk minden társadalmi állású lakosai tudnak maguk részére olyan kört teremteni, melyben nemcsak jól érzik magukat, de szellemi fejlesztésük tekintetében is sikerre vezető munkálkodást fejtenek ki. E tekintetben nagy érdeme van a pécsi polgári daloskörnek, mely különösebben mindig az év utolsó napján mutatja be legjobb erőit, az év folyama alatt tett fáradozásainak eredményét s annyira ismeretes már, hogy az általa rendezett estélyek mindig kellemes szórakozást nyújtanak, hogy mindig tele vannak a Vigadó helyiségei tagokkal és látogatókkal, valahányszor egy-egy gazdag műsor által megelőzött táncmulatságát rendezi.

A műsor 1-ső, 4-ik és utolsó számát a daloskör férfikara által előadott énekszámok képezték, a melyek úgy tagjainak iparkodását, mint betanítójának fáradhatlanságát és szak-képzettségét fényesen igazolták. A 2-ik és 4-ik pontot *Gantner* Ágost által előadott kuplél töltötték ki, melyek által mindkét ízben zajos derűtséget keltett, először a helyi vonatkozású dalok szövegével, de különösen másodízben, midőn a zongora kíséret mellett még ő maga trombitán is elfújta a dallam egyes részeit, ott, hol mindenki saját tetszése szerint egészíthette ki az elhagyott, de sejtető értelmű sorokat. A 3., 6. és 7-ik pontok rövid szindarabok, illetve életképek voltak s azoknak csaknem teljes szövegét és zenéjét az egyesület karnagya: *Vész* Albert szerzette, kinek igazán nagy érdemei vannak ezen társaság kiképzésének fejlesztése körül. A jelenetek mind igen ügyesen voltak megjátszva és gondos rendezésről tanuskodtak, különösen az ének-részek, duók és triók összevágó előadása nyerte meg a hallgatóság tetszését. A szereplők közül kitűntek: *Gantner* Ágostné, *Hering* Cecília, *Kópic* Imréné, *Móric* Anna, *Bottlik* Imre, *Geidl* József, *Gantner* Ágost, *Kriegl* József, *Károly* József, *Notter* József és *Pidl* János.

A változatos program egész az új év beköszöntéig szórakoztatta a közönséget s befejeztével csakhamar kiürült a táncterem az asztalok és székektől, hogy a *Kórodi* zenekara, mely eddig a szüneteket töltötte ki játékaival, most már teljesen maga vegye át a táncolni vágyók kívánalmainak kielégítését és folyt atán egészen kiváló kivirradtig. Az estélyen ott láttuk a következőket: *Bencenleitner* Nándorné, *Bottlik* Imréné, *Csukás* Zoltánné, *Dienesz* Györgyné, *Eörtl* Gyözőné, *Ernhaft* Ferencné, *Ganter* Ferencné, *Ganter* Ágostné, *Graumann* Jánosné, *Hoffbauer* Józsefné, *Hauck* Józsefné, *Klebert* Ferencné, *Keil* Ferencné, *Kópic* Imréné, *Leopold* Gyuláné (Budapest), *Marx* Nándorné, *Mindszenty* Aurélné, *Piribauer* Jánosné, *Réder* Károlyné, *Rik* Péterné, *Sebők* Gyuláné, dr. *Toldi* Béláné, *Tamás* Józsefné, *Trixler* Aladárné, *Vogl* Jánosné, *Vörös* Istvánné, *Bence* Sarolta, *Drenovics* Etel, *Eörtl* Hermin, *Györkös* Aranka, *Gallina* növ., *Hárságyi* Ida, *Hering* Cili, *Izsa* Katica, *Jambresits* Gábris, *Kleber* Riza, *Kubicsek* növ., *Kerekes* Tera, *Kerekes* növ., *Kopf* Anna, *Keil* növ., *Köröszty* Mari, *Langer* növ., *Móric* Anna, *Reinwein* Etel, *Sebők* Anna, *Schiffer* növ., *Tamás* Juliska, *Vugrencsics* Gizella. Az estély tiszta jövedelme körülbelül 120 forint.

A tisztikar társas vacsorája.

A tisztikar étkező helyiség nemcsak megszokott vendégeit látta falai között, de megjelentek azok családtagjai, rokonai, a fényes gombu diszkabátok mellett a selyem derék csillogása. A gyors katonás étkezés helyett vidám kacagás, hangos társalgás közben elköltött vacsora hirdette itt is, hogy eltelt az ó-év, várják az újat.

A 44-ik és 52-ik ezred itt állomásozó tisztjei gyűltek egybe családjaikkal együtt, alkalmat adván az ifjabb bajtársaknak is, hogy a kávéház velőszáritó gázlámpái közül, a felszolgáló pincérek monoton udvariassága elől olyan körbe jöhessenek, a hol ne érezzék a magános életnek hátrányait.

A helyőrségi parancsnok *Stencl* ezredes mondotta az első tósztot, kívánva minden jót az egész tisztikarnak s éltetve a legfőbb hadurat, a királyt. A tisztikar nevében *Kolerus* alezredes köszönte meg az ezredes jókívánatait s a jelenlevők hangos éljenzése között reá emelte poharát. Vidám poharazás, tósztozás közben együtt maradt a társaság egész az újév beköszöntéig s azután oszlani kezdett, néhányan közülök még felkeresték a nemzeti kaszinóban vígan folyó estélyt is.

A munkásképző-egyletben.

A pécsi munkásképző-egylet Szilveszter-estélyére oly szép közönség gyűlt egybe, milyent régen láttak a Scholtz-sörház falai. A műkedvelők ki is tettek magukért, megmutatva, hogy egyletük a művelődés célját szolgálja, mert oly szépen játszottak, hogy öröm volt őket hallgatni és nézni.

Pont este 8 órakor vette kezdetét az érdekesen összeállított műsor az »Induló«-val, melyet a munkások dalkara adott elő igen szépen. Azután a »Szerencsés flótás« című humorizmet adták elő *Leitermann* Ferenc, *Spál* József és *Leitermann* Örzse k. a. igen ügyesen. A lengyel zsidókban mindanegy szereplő közderűtséget keltett s megemlézésre méltók a többiek közül *Taky* Ferenc, *Prunauer* Ernő, *Bernhardt* Imre és *Dudás* József. Befejezésül *Kirsteier* János kupléi arattak nagy hatást, melyek közül itt közlünk egy párt:

Köszl-heccnek is vége lett,
Elhangzott az ítélet;
Két és fél esztendőt kapott,
De bele nem nyugodott.
A táblához felebezett:
Büntetését enyhítsék meg,
De a tábla majd azt mondja:
Olyan nincs a sifonérba'.

Majorossy e hónapba'
Ment el tanulmányutra;
Záray is elkísérte
Kibicelni ment vele.
Elmentek ők Nagyváradra,
Temesvárra és Aradra,
De hogy egy is többet tudna:
Olyan nincs a sifonérba'.

Volt a tánciskola pácba';
Mert betiltani akarta
A derék főkapitány ur,
A kinek ez szemet szúr.
Ezért Fricit felhívatta,
Hogy ezt neki tudtul adja,
De a Frici oda sugta:
Olyan nincs a sifonérba'.

Ezek befejezte után kezdetét vette a tánc. Tizenkét órakor kialudtak a gázok és megkezdődött az általános »boldog újévet« kívánás minden ajakról; Kórodi pedig egy indulót játszott el az új év kezdetére. Az est folyamán előadott énekszámokat *Taky* Gyula kísérte és tanította be. A kedélyes mulatságon felülfizettek: Keramikai szakegylet 1 frt, Keil György 1 frt, Leja Lajos 50 kr., Lauber Mihály 40 kr., Fricker Ignác 20 kr., N. N. 20 kr., Medvégné 50 kr., Gadóné 50 kr., melyért köszönetet mond a pécsi munkásképző egylet rendezősége.

H i r e k.

Pécs, 1898. január 3.

Ujévi csillaghullás.

Katonáéknak is örömet hozott az újév. Igaz, hogy csak azoknak közülök, a kik jelenleg a tartalékban képviselik a hadsereget,

de ez kétszeres örömet jelent. Nemcsak az új hadnagyoknak, a kik most felölthetik már az új fényes uniformist, hanem azoknak is, kiknek ők ideáljukat képezik s a kik bármiképp is szeretik őket, mégis kétszeresen jobban tetszenek nekik uniformisban, mint — civilben.

Oh, hány fűrtös leányfő gondolt már régóta az újévi csillaghullásra! Hány szerelmes szív dobban meg e sorok olvasásakor is, melyek neki szintén örömet jelentenek, mert hiszen uniformist hoztak a szeretett ifju számára!

Oh, hány szép asszony és büszke anya várta ezt az újévi csillaghullást! S milyen boldogan kísérteti most a fiatal hadnagygyal magát s büszke rá, hogy neki már ily nagy fia van, a ki szép és deli s bizonyára remekül fest rajta a tiszti zubbony!

Az újévi csillaghullás elég gazdag volt. Összesen 1248 tartalékos hadnagyot neveztek ki, 179-et a lovasságnál és 158-at a tábortüzérségnél, ötvenhetet a vártüzérségnél, huszonhármat az egészségügyi csapatoknál és 155-öt a szekerészcsapatoknál. Azonfelül kineveztek hadapródtisztelhelyettesekké 697-et a gyalog-, vadász- és utászrezdekknél, valamint a vasuti és táviró-ezredekknél. 6-ot a lovasságnál, 153-at a tábortüzérségnél, 16-ot az egészségügyi csapatoknál, 8-at a vártüzérségnél és 9-et a szekerészcsapatoknál; kineveztek továbbá tartalékos hadapródokat és pedig 784-et a gyalog-, vadász- és utászrezdekknél, valamint a vasuti- és táviró-ezredekknél, 96-ot a lovasságnál, 215-öt a tábortüzérségnél, 65-öt a vártüzérségnél, 14-et az egészségügyi és 131-et a szekerészcsapatoknál.

Ez a száraz statisztika ugyan nem illik az újévi csillaghullást köszöntő eme sorok közé, hadd helyreüjtjük a hibát azzal, hogy nem folytatjuk se a statisztikát, se az ábrándozó elmélkedést, hanem arra térünk át, ami bennünket, pécsieket, a legjobban érdekel.

Ez pedig nem más, mint a pécsi 44 ik és 52-ik gyalogrezdekknél történt hadnagyi kinevezések.

Ime:

A negyvennegyedik gyalogrezdénél hadnagyokká kinevezettek a következő tartalékos hadapródtisztelhelyettesek:

Kepes Mór, Simon József, Riebszám Jakab, Haasz Lajos, Gruber Viktor, Cvingler Ferenc, Késmárky Dezső,

lovag Reichadsperg Ernő (tényleges szolgálóban),

Bader Bernát, áthelyeztetvén a 69-ik gyalogrezdhez,

Pfeningberger Félix, áthelyeztetvén a 71-ik gyalogrezdhez,

Lenk Antal, áthelyeztetvén a 69-ik gyalogrezdhez,

Berger Zsigmond, áthelyeztetvén a 60 ik gyalogrezdhez,

Márkly István, áthelyeztetvén a 65-ik gyalogrezdhez,

Greilinger Károly, áthelyeztetvén a 60 ik gyalogrezdhez,

Schlegel Károly, áthelyeztetvén a 78-ik gyalogrezdhez és

Hammerli József, a ki az 51-ik gyalogrezdhez helyeztetett át.

Az ötvenkettedik gyalogrezdénél a következő hadapródtisztelhelyettesek nyerték el a hadnagyi rangot:

Dick Armin, Steiner Ödön, Balogh Ervin, Schindler Emil, Farkas Elek, Sánta Antal, Bernauer Géza, Laban János, Tornya Károly,

Radó Miksa, Rázsó Kázmér és Kloss Armin, áthelyeztetvén az 51-ik gyalogrezdhez.

Tehát a két pécsi ezredben összesen 28 új tartalékos hadnagy öltötte fel újév napján a tiszti uniformist, közülök 16 a 44-ik és 12 az 52-ik gyalogrezdében.

Napirend 1898. január 4-én.

Naptár: kedd, jan. 4. — Róm. kath.: Titusz. — Prot.: Titusz. — Görög-kel. (dec. 23) Krétai 40 vértanu. — Zsidó: Jer. ostroma. — Nap két 7 óra 33 perckor; nyugszik 4 óra 5 perckor. — Hold két délután 59 perckor; nyugszik reggel 4 óra 43 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint jelentékeny csapadék nélkül enyhe idő várható.

Színház: Odry Lehel felléptével »Hoffmann meséi«, opera.

— (Zsolnay Vilmos üdvözlése.)

Zsolnay Vilmosnak, Pécs város díszpolgárának, tegnap (vasárnap) 11 órakor adta át Majorossy Imre polgármester vezetése alatt egy küldöttség a díszpolgári oklevelet. E napot azért választották a díszoklevél átadására, mert ekkor volt 25 éve, hogy Zsolnay majolikagyára Pécssett megnyitott; így hát kettős ünnepe volt e napon Pécs város díszpolgárának. A küldöttség hosszú kocsisorban vonult végig a Király-utcán ki a gyárhoz s ott voltak a következők: Erreth János, ügyvédkamarai elnök, Incédy Dénes, igazgató, Szuly János ügyvéd, Ratkovits Ferenc, Jankovits Hugó, Engel József, Graumann János, Erreth Lajos dr., Vaszary Gyula, Tróber Aladár dr., Reeh György, Nendtvich Andor, Pintér Ferenc aljegyző, Bolgár Kálmán anyakönyvi felügyelő, Perls Ármán dr. főrabbi, Záray Károly dr., Kindl Ferenc, Ruepprecht Nándor, Gyimóthy Gyula, Höffler János, Kiss József ügyvéd, Bodó Aladár dr., Krasznay Miklós dr., Schneider István igazgató, Dragonescu Döme, Deutsch Ádám, Hillebrandt Ferenc, Hoffmann Lajos, Kindl József, Ladányi Sándor, Ludvig Ferenc dr., Lauber Rezső dr., Maletter Rezső dr., Ott Márton, Papp József, Piacsek Gyula, Szelmann Győző, Tiefenbacher Nándor, Teleki (Tauszig) Zsigmond, Wiesner Rajmár, Dekleva Vilmos és még többen. Majorossy Imre polgármester üdvözölte a város díszpolgárát emelkedett szellemű beszéddel s átadta neki a remek kivitelű díszpolgári oklevelet. A beszédre Zsolnay Vilmos meghatottan válaszolt és egyszerű keresetlen szavakban köszönte meg a neki legszebb kitüntetést, vázolván huszonötévi működését. Ezután az összes tisztelgőket barátságos villásreggelire látta magánál az ünnepelt, amikor is Perls Ármán dr. főrabbi mondott szép tósztot a Zsolnay-családra. Emlékeül a küldöttség minden tagja egy művészi kivitelű levélnyomót kapott, amely piros és kék színű s a gyár munkája. Felső részén »1873—1898. január 1.« felírás olvasható; alsó részén pedig peluche bársonnyal van bevonva.

— (Személyi hir.) Sável Kálmán kuriai bíró, kir. törvényszéki elnök neje, szül. Szabó Mária, a pécsi jótékony nőegylet alelnöknője, Galiciából, a hol leánya látogatásán hosszabb ideig tartózkodott, haza érkezett.

— (A püspök megérkezése.) Már szombati számunkban jeleztük, hogy Pécs új püspöke a felszentelés után azonnal Nádasdra fog utazni. Mint értesülünk, ez tényleg bekövetkezett; a ma délelőtti vonattal Budapestről Pécsre érkezett s innét közvetlenül Nádasdra hajtatott, hol beiktatásáról is fog a Pécsről meghívott káptalani tagokkal tanácskozni. Valószínű, hogy a beiktatás nagyobb világi pompa kifejtése nélkül fog e hónap első felében megtörténni.

— (Ujévi tisztelgések.) A szokásos újévi tisztelgések január elsején délelőtt voltak meg a vármegyeházán, a városházán, bíróságnál és egyéb hivatalokban s testületeknél. A vármegyeházán délelőtt 10 órakor ment

a vármegyei tisztikar Koszits Kamill, főjegyző vezetése alatt, Trixler Károly, alispánhoz, kinek a főjegyző lendületes beszédében tolmácsolta a tisztikar újévi üdvözlőit. Fejérváry Imre báró főispánt úgy a vármegyei, mint a városi tisztikar üdvözlő iven üdvözölte az újév alkalmából. A városházán nem volt hivatalos tisztelgés, de azért Majorossy Imre polgármester hivatali szobájában egymást érték a boldog újévet kívánó tisztviselők. Jeszenszky Lajos, megyei árvaszéki elnöknel az árvaszék tisztikara szintén kifejezte szerencsekívánatait. Blaskovich István, királyi táblai elnöknel Sável Kálmán, kuriai bíró, törvényszéki elnök vezetése alatt tisztelgett a bírói és jegyzői kar; Balogh Károly, táblai tanácselnök vezetése alatt pedig a kir. tábla bírói és jegyzői kara. Dragonescu Döme pénzügyigazgatónál Ternovszky Alajos vezetése alatt tisztelgett a pénzügyigazgatósági tisztviselők. Opris Péter posta és távirdaigazgatónál Falvi (Feilhauer) Ignác vezetése alatt az igazgatóság hivatalnokai, majd Kaffka József postafőnökkel élükön a posta- és távirdaszemélyzet tisztelgett. Littke József, kereskedelmi és iparkamarai elnökhöz hosszú kocsisorban vonultak a kamara épületéből a tagok délelőtt 11 órakor s az elnök lakásán Ullmann M. Károly valóban lendületes, szép beszédben fejezte ki a kamara szerencsekívánatait az elnök előtt, ki aztán barátságos pezsgőzésre invitálta meg a tisztelgőket. Az elnök vendége lévén ugyanekkor Majorossy Imre polgármester is, a tagok megragadták az alkalmat s a polgármestert is üdvözölték az újév alkalmából.

— (Az ügyvédi kamarából.) A pécsi ügyvédi kamara választmánya Grünwald János volt paksi ügyvédet Ócsára, a budapesti kamara területére való elköltözése folytán és Dr. Pápe Dénes szegvárdi ügyvédet az ügyvédségről való lemondása folytán törölte ügyvédi lajstromából. Dr. Pápe Dénes mint közjegyzői helyettes Nagy János szegvárdi kir. közjegyző irodájába lépett be. — Dr. Vágó Lajos ügyvéd Siklós székhelylyel a kamara ügyvédi lajstromába folytatólag felvétetett.

— (Himen.) Etrekorcsai Lukács Lajos, gróf Széchényi Géza csokonyai uradalmának gazdatisztje, eljegyezte bártfai Bartay Saroltát, Bartai Ede kir. tanácsos, a vaskorona rend lovagja és a nemzeti zenede igazgatójának gyámleányát, Budapestről.

— (Táviratok statisztikája.) Az elmúlt évről megjelent a táviratok statisztikája is, mely feltárja, hogy a múlt évben az egyes városok lakosságának, számarányával milyen arányban áll az oda érkezett táviratok száma. Pécs e statisztikában a negyedik osztályban áll, ama városok közt, hol száz lakosra 50—100 táviratot számíthatni évenként.

— (A pápa gyémántmiséje.) Újév napján töltötte be XIII, Leo pápa pappá történt felszentelésének hatvanadik évét. Ez évforduló emlékéit az egész világ megünnepeleték a katolikusok s Pécssett is Szilveszter-estjén 7 óra után félóra hosszat s az újévi reggeli harangozás után szintén félóraig zúgtak a harangok e szép évforduló emlékére. Tegnap délelőtt pedig a templomokban ünnepi istentiszteletek tartottak. Egyébként február 20-án egy másik jubileuma is lesz a papának. Ekkor lesz ugyanis a 20-ik évfordulója annak, hogy papának választották meg. XIII. Leo pápa 1810. március 2-án Carpinetóban született. Eleinte a viterbói jezsuita zárdában nevelkedett, később a Collegium Romanumba került s 1828-ban fizikai és kémiai dolgozataival első díjat nyert. A fiatal gróf Pecci csak filozófiai tanulmányainak befejezése után határozta el magát a papi pályára, 1831-ben a theologia tudorává avatták fel s rá két évre az összes jogtudományok doktora lett. 1837-ben szentelték fel papnak, XVI ik Gergely pápa uralkodása alatt. A pápa annyira megkedvelte a fiatal papot, hogy fiatalsága dacára, prelátnak nevezte ki. 1843-ban Damietta püspöke lett s harminchárom éves ko-

rában mint nunciust I. Lipót belga király udvarába Brüsszelbe küldték. Mikor onnan visszahívták 1846-ban, egyúttal perugiai érsekké nevezték ki s ebben az érseki székben maradt 1878-ig, a mikor is a harminchat óráig tartó konklave után pápának választotta meg a bibornoki kollégium.

— **(A honvédelmi miniszter a jogászbálon.)** Mint a jogászbál rendező bizottsága bennünket értesít, báró *Fejérváry Géza* honvédelmi miniszter ma küldött levelében megígérte, hogy a január 8-án tartandó jogászbálon a legnagyobb valószínűség szerint le fog jönni. Egyúttal levelében részére egy személyjegy megküldését kérte. A jogászbál fáradhatatlan rendezősége különben is a legnagyobb buzgalommal készíti elő a bál sikerét, a mely már az előjelekből ítélve olyan fényes lesz, a milyen még ez elsőrendű farsangi multságunk sem volt eddig.

— **(Kinevezések.)** A pécsi pénzügyigazgatóság a pécsi m. kir. adóhivatalhoz segélydíjas adóhivatali gyakornokká *Szentpály Incét* kinevezte. *Kelemen Gyula*, mohácsi kir. adótiszt, a zirci kir. adóhivatalhoz ellenőrré neveztetett ki.

(Egyházmegyei hírek.) *Kirschaneck* Ödön vaszari segédlelkész, a szentistváni plébániára adminisztrátorrá neveztetett ki; a dárdai plébánia vezetésével páter *Polykarp*, eszéki kapucinus-rendű szerzetes bizatott meg.

— **(Kamarai közgyűlés.)** A pécsi ügyvédi kamara folyó évi rendes közgyűlését január hó 30-án d. e. 10 órakor tartja meg a kamara helyiségében (Majláth-tér 6. sz.) a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki általános évi jelentés a múlt évi kamarai ügykezelésről s az igazságszolgáltatás és ügyvédség terén tett tapasztalatokról. 2. A kamarai pénztár és ügyvédi segélyalap állapotáról szóló jelentés. 3. A számvizsgáló bizottság jelentése az 1897. évi zárószámadról. 4. Az 1898. évi költség-előirányzat megállapítása. 5. A kamarai lajstromok s a lajstromból töröltek jegyzékének felolvasása. 6. A vagyontalan perlekedők részére kirendelt képviselők jegyzékének felolvasása s a sorrend igazolása. 7. Netán bejelentendő indítványok tárgyalása.

— **(Halálozás.)** *Veszelszky* Ferenc, életének 66-ik évében, ujév napján este 6 órakor meghalt. Temetése ma délután 3 órakor volt az Anna-utca 6. szám alól a budai-külvárosi temetőbe, nagy részvét mellett. Az elhunyt tagja volt a Kath. Körnek, melynek palotáján gyászlobogó hirdeti halálát s tagjai temetésen testületileg vettek részt. — Ma délután fél kettőkor hunyt el hosszas szenvedés után özv. *Kerdl* Lajosné szül. Leszery Ilona, *Kerdl* Lajos, volt baksai körjegyző özvegye. A boldogultnak hült tetemeit Baranya-Baksára szállítják s ott holnapután, szerdán d. e. 10 órakor fogják a családi sírboltba örök nyugalomra helyezni. Az elhunytban lapunk felelős szerkesztője sógornőjét gyászolja.

— **(Elhalasztott korcsolya verseny.)** A korcsolya-egylet által tegnapi hirdetett korcsolya versenyt meghusított a megennyhült időjárás; már vasárnap délelőtt tudatta a király-utca sarkán a városház falába illesztett táblán az elnök a közönséggel, hogy a pálya nem használható. Délután újból megvizsgálta a jégpályát dr. *Lauber* Rezső elnök, de ha nem is fedezett fel rajta nagyobb olvadást, mégis jónak látta vasárnap délután még azt meg nem nyitni a közönség számára, annál is inkább, mert ha a most kissé lágy jeget összevagdallják, megnehezítenék nagyon a versenyt, a melyet — ha az idő kedvező lesz — a legközelebbi ünnepeken, tehát *vizkereszt napján* fognak megtartani. A versenyre talán még hasznos lesz ez a halasztás, mert az érdeklődés, mely eddig is nagy volt iránta, addig még bizonyára fokozódni fog.

— **(A keresk. ifj. kaszinó felolvasó estélye.)** Mint már jeleztük, Szil-

veszter-estéjére tervezett ezen egyesület is táncsal egybekötött felolvasó estélyt, azonban nem valósíthatta meg szándékát, mert a zenekarok ezen estére már jó előre mind le voltak foglalva. Így 1898 január elsején tartotta azt meg és a kaszinótagok családjai, rokonai, talán még nagyobb számmal jelentek meg azon, mint az eddigiek. Az első felolvasó *Csillag A. József a táncról* irt egy humoros, ügyesen összeállított elmefuttatást és mindvégig derűltégekben tartotta felolvasásával a hallgatóságot. Majd *Gallowich Jenő* a »Pécsi Napló« munkatársa olvasott fel egyet már megjelent tárcái közül s ha legközelebb megjelenő gyűjteménykötete olyan sikert fog számára hozni, mint ezen felolvasása, úgy őszintén gratulálhatunk neki. Befejezésül *Kende* Alfréd olvasott fel. Felolvasásának címe »A nők befolyása a kereskedelemre« elég tudományos illuziókat keltett s tényleg a legkomolyabban kezdte tárgyalni themáját, támogatva a történelemből vett példákkal és nevezetes férfiakról vett idézetekkel. Azonban mikor a jelenkor részletes vázolását vártuk volna tőle s felvetette a kérdést, hogy »minő befolyásuk van tehát a nőknek a kereskedelemre most« előzetes megbeszélés folytán a hallgatóság hölgyei közül egyik a meggyőződés hangján szólalt fel hogy »semmi.« Erre azután a felolvasó, elfogadva bájos partnerének véleményét, felállott a felolvasó székről, kiadva a jelszót: »Akkor hát táncoljunk.« A közönség zajos éljenekkel fogadta a váratlan fordulatot és csakhamar járták a csárdást *Farkas* Sándor zenéjére, a mit felváltottak a többi táncfajok úgy, hogy a reggeli szürkületben távoztak az estélyről a legkitartóbb táncosok a kaszinóból mely 100 frton felüli jövedelmet ért el az erkölcsei sikeren kívül. Az estélyen jelen voltak: *Braun Márkusné* (Vaiszló), *Csillag A. Józsefné*, *Fischer Izidorné*, *Fischer Lipótné*, *Goldschmidt Gyuláné*, *Kohn Hermanné*, *Kohn Lajosné*, *Kondor Béláné*, *Mayer Jakabné*, *Márkus Józsefné*, *Präger Samuné*, ifj. *Schwarz Benőné*, *Schlesinger Károlyné*, *Tausz Ödönné*, *Walfisch Pálné*, *Brücher Berta*, *Blau Serena*, *Fried nőv.*, *Felner Helén*, *Feszter Hermin* és *Nelli* (Mohács) *Goldberger Riza*, *Goldhauser Gizella*, *Grosz Kornél*, *Hauser Paula*, (Dombóvár) *Honig nőv.*, *Kohn Ilona*, *Klingenberger nőv.*, *Klein Paulin*, *Klein Mariska*, *Klein Nina*, *Kohn Emma*, *Kohn Gizella*, *Lübeck Paula*, *Münc Franciska*, *Molnár Blanka*, *Präger Aranka*, *Pick Fanni* (Dombóvár.) *Rechnitzer Serena*, *Rosenfeld Mariska*, *Steiner Mariska* (Kaposvár), *Stern nőv.*, *Schiffer Bella*, *Schlesinger Aranka*, *Schwarz Lujza*, *Schwartz Frida* (Hidasd) *Spitzer Irén* (Mernye), *Trebits Riza*, *Weisz Hermin*.

— **(Vasutügyek.)** A Budapest-szerajevói egyenes vasuti összeköttetés, mely Baranya megyét is érintette volna, mint fővárosi levelezőnk írja ismét megfeneklett, miután az anyagi hozzájárulás beszerzésére egyáltalán nincs kilátás és így továbbra is reménység marad egy jobb időre. A vármegye új vasutja: a pécs-kisköszegi h. é. vasut pedig közigazgatási bejárását január hóban tartja meg; e vasut a vármegye legnépesebb, de egyúttal a legtermékenyebb vidékét is érintvén, már ez év tavaszán építés alá kerülend ha a pénzpiac helyzete akkorára javul, miután a kért hozzájárulási összegek egy részben megszavaztattak. Különbösen lesz alkalmunk e vasutról bővebben is írni.

— **(Az uradalom kára.)** A Schaumburg-Lippe hercegi uradalom idaholi pusztáján az akolból négy birkát ismeretlen tettesek elhajtottak. A kárt bejelentették a csendőrségnek s most folyik a nyomozás a tolvajok után.

— **(Kitiltott ujságok.)** A belügyminiszter ismét többféle ujságot tiltott ki az országból államellenes irányuk miatt. Így kitiltotta a Bécsben megjelenő *Delavec* nevű szlovén ujságot, továbbá a Belgrádban megjelenő *Balkan*, *Kosovo* és *Tezar* című szerb ujságokat. A belügyminiszter kitiltó rendelete alapján a kereskedelmi miniszter az említett

ujságoktól a postai szállítás kedvezményét a magyar korona országainak egész területére megvonta.

— **(Lakodalmak szezonja.)** Most érkezik az ifju szivek és lelkek párosodásának ezen virágzási szezonja a hideg farsanggal és ekkor természetesen több a dolog azon hivatalban, ahol a frigyeket törvény szerint összekapcsolják; nevezetesen: az anyakönyvvezetői hivatalban. Itt úgy is több most a dolog és fájdalom, nemcsak épen örvendetes családi események hivatali beírásával, hanem nehéz szomorúságok elkönyvelésével is. A halálnak is szezonja az ilyen ködös, nedves párákat lehelő idő, mely járványok csiráit szórja szét a szürke levegőben. Megható képek azok, ahogy itt az anyakönyvvezetői hivatalban a boldog és boldogtalan, a nevető és a könyező emberek szépen megférnek egymás mellett és egymást fölvaltják az anyakönyvvezető tisztviselői előtt, akik egyik percben születést és házasságot jegyeznek be a nagy rubrikás könyvekbe, a következő percben pedig a szomorú könyvet veszik elő és írják bele a halált. — Mennyi gyermekhalált jelentenek be jó Isten és mennyi forró könyv hull el itt a hivatali asztalok előtt a padlóra. Most azonban az a szezon jön, amikor mégis több az öröm itten, több boldog ember lépi át ezen hivatal küszöbét: mert im, megindult már a házasságok szezonja.

— **(A faluból kiűzött csábitó.)** Kegyetlenül meglakolt, mint nekünk írják, *Kropuch* János izsépi lakos, egy szép menyecske elcsábitásáért. Rég idő óta szemet vetett ugyanis *Onder* József fiatal feleségére, aki azonban sokáig nem hallgatta meg az érette epedő férfit, de később, mikor férje Amerikába ment egy kis pénzmagra szert tenni, nem tudott ellentállani a folyton körülötte legyeskedő *Kropuch*nak és a kedvese lett. A férjnek, mikor Amerikából hazatért, megsugták, hogy a menyecske átugrott az árkon. *Onder* a nem épen kellemes hír hallatára sem jött ki sodrából, nem kereste halálra a csábitót, hanem szép csendesen felbujtotta ellene a falu kardos asszonyait. Az asszonyoknak szerfölött tetszett az ötlet, s csakhamar hozzáálltak annak kiviteléhez. Felfegyverkeztek seprükkel, villakkal s más efféle szerszámokkal és úgy elverték a meglepett csábitót, hogy moccanni sem birt. De még ezzel sem elégedtek meg a harcias amazonok, hanem kikergették a faluból és mikor a határnál újra alaposan elpáholták, azzal az ígérettel eresztették világgá, hogy a hányszor beteszi a lábát a faluba, mindannyiszor ismétlik a seprüháborút ellene. *Kropuch*nak úgy látszik, teljesen elegendő volt az eddig kapott ütlegzapor, mert úgy elbusulta magát, hogy kivitorlázott Amerikába.

— **(Iparkamarai tagválasztás.)** A pécsi ipar- és kereskedelmi kamara tagjainak választását megtartották Szegzárdon is. Az iparosok részéről megválasztották rendes tagul *Frának* Jánost, póttagul pedig *Grószbauer* Ferencet, a kereskedők részéről rendes tagul *Gottlieb* Jakabot, póttagul pedig *Ferdinánd* Józsefet.

— **(Leányvásár.)** *Albert* Károlyné és *Schezták* Erzsébet dunaföldvári lakosok szépnek, szemrevalónak találták a szintén oda való *Kalmár* Julcsát. Hamar készen voltak a tervvel. Rávettek szép szóval, biztatással, hogy jó helyet szereznek neki. A leány hitt a mézes beszédnek s elment velük Székesfejérvárra. Ezek azonban a helyett, hogy cselédnek szegődtek volna, elhelyezték egy rossz hírű házban. Az érte kapott 20 forintot pedig szépen zsebrevágták. A csendőrség ezért feljelentette őket a paksi főszolgabírósnak.

— **(Miniszteri köszönet.)** A válás- és közoktatásügyi miniszter a Baranyamegyei tanítótestületnek »*Salamon* József ösztöndíjalapja« címen 3300 korona tőkével a pécsi és baranyai tanítók tanuló gyermekei részére tett alapítványáért köszönetét és elismerését nyilvánította.

— **(Katonai hírek.)** *Madarász* Elemér pécsi 8-ik honvédszázadbeli főhadnagy Keszthelyre helyeztetett át; helyébe *Szántó* Béla jött. *Horváth* Mihály és *Borbély* Gyula, tartalékos segédlelkészek a pécsi 19-ik honvéd gyalogezred kötelékéből elbocsájtattak.

— **(Adományok a népkönyhára.)** A pécsi jótékony nőegylet népkönyhája javára *Ott* Béla 5 frtot és *Dominó* zók 3 frtot adományoztak.

— **(Újévi szivárvány.)** Ugy kell kezdenünk ezt a hírünket is, mint mindet szokták, ha valami különös, ritka eseményről van szó. Bizony a legöregebb emberek sem emlékeznek olyan érdekes égi tüneményre, mint a milyent újév reggelén 7 és félnyolc óra között lehetett észlelni nálunk. A Mecsek felett erős ragyogással sütött a nap; alatta a szivárvány hármasszine pompázott s végül csepergett az eső. Természetesen, azonnal jóslatokat fűztek az érdekes újévi tüneményhez, a mikből, hogy csak a jók teljesejének be ez ujesztendőben, mindnyájan azt reméljük, mert hiszen reményre tanít bennünket az újévi szivárvány.

— **(Az ötforintosok.)** Szegény ötforintos bankók. Napjaik már meg vannak számlálva. Be is vontak sokat, sőt 1898. jan. 1-ére el akarták tüntetni a pénz világából. Ekkor azonban észrevették, hogy az egyforintosokkal nagyon sok bajlódás van. Megkegyelmeztek tehát az ötforintosoknak s nem hajtották végre rajtuk a halálos ítéletet. Egy ideig tehát még tovább forognak az ötforintosok a közönség nagy öröme, melynek zsebeit ugyan csak szaggatja a sok aprópénz.

— **(Építőmunkások értekezlete.)** A pécsi építőmunkások munkarendvédbizottsága tegnap 9 órára értekezletre hívta egybe az építőmunkásokat, hogy az akkordmunka ellen tiltakozó értekezletet tartsanak. A gyár-

utca 7. szám alatti egyleti helyiség azonban csak féltíz órára telt meg annyira, hogy meg lehetett kezdeni az értekezletet, melyen a hatóság képviselőjében *Kovács* Antal, ügyeletes rendőrbiztos volt jelen. Az értekezleten *Schmira* Károly, a munkarendvédő bizottság elnöke, továbbá *Végh* József, *Nagy* József és *Horváth* Lajos beszéltek. A beszédek mind az akkordmunka ellen irányultak s főképp a honvéd-hadapród-iskola ellen keltek ki, ahol az akkordmunkát bérbe adják s a munkások még vasárnap is dolgoznak. (Ez utóbbi körülményre azonban miniszteri engedélyük van a hadapródiskola építőinek. Szerk.) A hangulatot *Kispap* Lajos egy versben is lefestette, a melyben a csapdalogta róka meséjét mondta el s az akkordmunka bérlőjére *Borza* N.-re vonatkozta azt. Az értekezlet eredménye lett, hogy egy órai tanácskozás után kimondták, miszerint az akkordmunka ellen tiltakoznak és *Schmira* elnöke alatt öttagu küldöttséget küldtek a főkapitányhoz, hogy ott panaszait előadják.

— **(Igazságügyi statisztika.)** A Pécssett székelő bíróságok ügyforgalma az 1897. évben a következő volt: a pécsi kir. ítélőtáblához beérkezett 3359 polgári (1896-ban 3967) és 3609 büntető ügy (1896-ban 3444), 110 sommás felülvizsgálat (1896-ban 104) és 5 sommás felfolyamodás (1896-ban 18); — a pécsi kir. törvényszékhez beérkezett 18717 polgári (1896-ban 19112), 9616 büntető (1896-ban 8875), 21986 telekkönyvi (1896-ban 24586), 494 sommás felebezés (1896-ban 557) és 171 sommás felülvizsgálat (1896-ban 209); — a pécsi kir. járásbírósághoz beérkezett 36422 polgári (1896-ban 39023), 4389 büntető (1896-ban 5694) és 1028 fizetési meghagyás iránti kérelem (1896-ban 787); — az ügyvédi kamarához 453 beligazgatási (1896-ban 517) és 500 fegyelmi ügydarab (1896-ban 455).

— **(Garay János szobra.)** Szegzárd városa szobrot emel poéta-szüllöttjének, *Garay* Jánosnak. A szobor, melyet *Szárnovszky* Ferenc, Párisban élő művész hazánkfa mintázott, már meg is érkezett a párisi ércöntő műhelyből. *Szárnovszky* jelenleg Szegzárdon van s az ő felügyelete alatt állítják fel a szobor alapját, melynek melső oldala egy géniust ábrázol, aki pálmát nyújt a költőnek, hátsó oldala pedig *Háry* János, a nagyokat mondó obsitos vitéz alakját tünteti fel. A szobor leleplezése március 15-én lesz.

— **(Árpád vezér a pénzekben.)** Most jött forgalomba az első magyar pénz, a melyen *Árpád* vezér képe látható. A millennium alkalmából ugyanis fél millió darab emlékérmét veretett a pénzügyminiszter. Ezek az emlékérmek nagyrészt nem keltek el s mintegy 100.000 drb. megmaradt. Ezeket most forgalomba hozzák, mint rendes ezüst koronákat. Az államhivatalnokok legutóbbi fizetésükben már mind kaptak ilyen millenniumi koronákat.

— **(Pályázatok.)** A kaposvári törvényszéknél bírói állás, a lengyeltóti járásbírósnál végrehajtói állás van üresedésben. Pályázatok 2 hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökéhez.

— **(Nap és holdfogyatkozás január havában.)** E hónapban két fogyatkozás lesz, az egyik a 7-éről 8-ára virradó éjjelre eső holdfogyatkozás, a másik a 22-iki reggelre eső napfogyatkozás. A holdfogyatkozás éjjel 12 óra 47 perckor kezdődik és hajnali 2 óra 23 perckor végződik. A hold ekkor az ikrek csillagkörében áll és a fogyatkozás látható Ázsiában az Indiai Óceánon, Európában az Atlanti Óceánon és Amerikában. A napfogyatkozás január 12-én kezdődik, mely azonban csak Európa közep és keleti részeiben, az indiai Óceánon és az

totta, gömbölyű, hófehér karjaival pedig szerelmesen ölelte át a nyakát. Ez volt a kis Madge felelete.

Meadows Georg meghatottan, csöndesen kivonult a szobából, mialatt *Stanton* Miles büszkeségtől és boldogságtól sugárzó arccal sietett le a földszinten várakozó vendégekhez, hogy elbeszélje nekik a csodás dolgot, a mi történt és hogy fölvilágosítsa őket, mért maradt el a házasságkötés *Léna* és *Duncan* közt. Közbe-közbe *mr. Frampton* Madgenek a csodálatos történetét mesélte el.

Ezalatt a dolgozó szobában a szerelmes pár boldogan édelgett egymással. *Duncan* szerelmesen susogta ifju nejének:

— Még akkor szerettelek meg és akkor nyertem meg a szíved, mikor az egyszerű, igénytelen *Meadows* Madge voltál, de most, hogy gazdag örökös lettél, csak ugy imádlak.

Madge boldogan nézett a férjére és gyöngéden felelte:

— Semmi sem változtatja meg az én szerelmemet *Duncan*, legfőlebb most jobban foglak szeretni, mint azelőtt.

Duncan nem válaszolt, hanem még jobban magához ölelte és számtalanszor megcsókolta a rózsás ajkakat, majd nevetve jegyezte meg, hogy a legboldogabb halandó most e földön, hiszen ő férj és szerető egy személyben.

Ez a váratlan közlés nagy feltűnést keltett a teremben a vendégek körében, de leginkább a fiatal lányok között. Senkisem sajnálta *Léna* bukását, bárha *mr. Stanton* elhallgatta, hogy nem volt az ő leánya.

— Istenkém, hiszen ez kész regény! — kiáltott föl *Bronson* Stanci a kezeit összecsapva. De azért lányok

Mikor ezeket mondta, az esketési levelet, amelyet *Madge* annyi viszontagságon keresztül menve is megörzött, az asztalra tette.

— Igaz, hogy *Duncan* halottnak képzei még ma is *Madgét* — folytatta a kastély ura — de az nem tesz semmit. Már hivattam is a vömet, hogy ezt az örvendetes eseményt a tudtára adjam, hogy szemtől-szemben láthassa a feleségét, az én leányomat. Minden pillanatban megjöhet.

— *Léna* — szólt most *Madge* az édes atyja ölelő karjaiból kibontakozva s a dacos, szép vetélytársnője elé lépett — bocsásson meg nekem, ha fájdalmat okoztam önnek. Nekem fogalmam sem volt, de nem is lehetett arról, hogy én gazdag örökös vagyok, az atyám pedig *mr. Stanton*. Nem szeretném, ha ön eltávoznék innen, ahol gyermekéveit töltötte, még kevésbé akarhatnám azt, hogy a vagyon élvezetét nélkülözze, hiszen a mai napig ehhez volt szokva. Kérem tehát *Léna*, hogy maradjon itt nálunk, ossza meg velem e kastélyt és legyen az én — testvérem.

— Te jóságos, angyalszívű teremtes! — kiáltotta *Stanton* Miles s az arcára nehéz könnycsepp pergett.

Meadows Georg a kezeibe temette az arcát. Néhány pillanatig mereven nézett egymásra a két leány, akinek az életutjuk ily különösen keresztelte egymást. *Madge* arca a szive végtelen jóságát árulta el. Gyöngéd szeretettel nézett *Lénára*, akinek sötét szemeiben a féktelen keserűség és a szenvedélyes gyűlölet égett.

Most hirtelen büszke tartással ugrott föl és a düh-től reszketve fennhéjázóan kiáltott föl:

— Az ön házában maradjak? . . . Nagyon félre

ázsiai szárazföldön lesz szemlélhető. Leghosszabb ideig t. i. 157 másodpercig tart a nap-fogyatkozás az Indiai Oceánon és legjobban figyelemmel kísérhető India nyugati partján Ratnapiri mellett, hol 128 másodpercig lesz látható. Itt állítják fel az angolok megfigyelő állomásaikat, hol Campbell, a Lick-féle csillagda hirneves tanára fogja a megfigyeléseket eszközölni. A főfeladatot a nap koronájának vizsgálata képezi, mely csak a fogyatkozás rövid pillanataiban lesz látható. A korona lényege felől, mely fénykoszorúként övezi a napot, még most sincsenek tisztában. Némelyek azt tartják, hogy lebkövekből képződik, melyek milliónyi számban veszik körül a napot, mások a nap testéből kilövelő és annak légkörében forgó izzóképződményeknek vélik. A csillagászok nagy várakozással néznek Campbell és néhány jeles francia tudós vizsgálatának elébe, kik kitűnő eszközökkel felszerelve a ritka kedvező alkalmat egy régi csillagászati rejtély felderítésére használják fel.

— **(Újévi tisztelgések megváltása.)** Újévi tisztelgések megváltása címén, mint minden újév közeledtekor, úgy az idén is bocsájtottak ki gyűjtőveket a szegények javára. E gyűjtőveken befolytak a következő adományok: *Stenzl Károly*, ezredes, a 44-ik gyalogezred állomásparancsnoka ivén 18 frt 50 krajcár; *Mihálovits György*, a »Vadember«-szálló vendéglőse ivén 2 frt; *Antal Gyula* gyógyszerész ivén 1 frt 50 kr.; *Hartl Ferenc* ivén 1 frt; *Schönherr Mihály* ivén 20 frt; *Bánffay Simon* ivén 2 frt 20 kr.; *Blum Béla dr.* ivén 2 frt; *Nick A. K.* ivén 2 frt és *Zsiga László* ivén 6 frt 50 krajcár.

— **(Ünnepi lövöldözés.)** Müller Antal, Kálvária-utca 12. szám alatti lakos, úgy látszik, még mindig a régi jóvilágban képzei magát, mikor boldog s boldogtalan úgy köszöntötte ujesztendő ünnepét, a hogy

neki tetszett, például ünnepi lövöldözéssel. Müller szombaton reggel egy pisztolyból eresztette meg újév napjára az üdvövéseket, de feljelentették érte s a rendőrség elkobozta tőle a pisztolyt, őt magát pedig majd kérdőre fogja vonni a meg nem engedett és veszedelmes multság miatt.

— **(Az olmult év gazdasági szempontból)** a közgazdasági ágakra nézve közepes eredménnyel záródott. A nevezetesebb gazdasági események csoportjában helyet foglalnak a mi vidékünkön a következők: 1897-ben nyit meg a bakóca-felsőmindszentkomlói vasut, a mely 19 kilométer hosszú továbbá az ugyanily terjedelmű szegzárd-bátaszéki vasut. A pénzügytörvényében a pécs-baranyai központi takarékpénztár is szerepel 100 ezer frt tőkefelelessel.

— **(Jégpálya megnyitás.)** A korcsolyázó egyesület nagy pályáján kívül vannak még más helyek is, a hol a korcsolyázni vágyók hódolhatnak e sportnak. Ezek közül a Horváth Ignác tulajdonát képező, vitéz-utcai pályát szombaton délután nyitották meg katonazene mellett. Már előzőleg is korcsolyáztak ugyan rajta, de mivel a katonazenét a tulajdonos előbb meg nem kaphatta, egészen szombatig el kellett halasztani az ünnepélyes megnyitást. Dacára az enyhülő időnek, e pályán még vasárnap is sokan korcsolyáztak s ünnepnapokon ezután is fog rajta zene játszani.

— **(Változások Tolnavármegye tisztikarában.)** Általában el van terjedve az a hír, hogy Döry Pál Tolnavármegye alispánja, legközelebb megválk állásától és a belügyminiszteriumba nevezik ki miniszteri tanácsosnak, az ő helyét pedig Percel Béla bonyhádi főszolgabíró foglalná el, a ki a belügyminiszternek rokona. Simontsits Elemér, Tolnavármegye főjegyzője ez esetben leköszönne állásáról s a miniszteriumba menne titkárnak.

— **(Nagy verekedés.)** Szombaton este *Kohn Márkus*, ágoston-utca 84. szám alatti korcsmájába betértek *Müller Gáspár* és *Mers János*, kassziáni bányászok. Alig ittak egypár pohár sört, berontott hozzájuk *Zserzsávi János* bányásztársuk, véres fővel s egyre kiabálva:

— Gyertek, segítetek!

S nyomban felkapott egy széket, azt el-törte és harci riadókép kiabált tovább.

— Ki vert meg? Siettek a társai kérdezni és felugrálva, ők is székeket kaptak fel; feldöntötték az asztalt s törtek-zuztak poharat, ablakot s mindent, a mit előtaláltak.

— De hiszen odakint vertek meg; oda jöjjetek! Szólt nekik a társuk s ekkor egymásra rontva, elkezdtek egymást ütlegelni s mindhármukat véresen vitték be a városházára a rendőrök.

Ugyanekkor jött a rendőrségre panaszra *Viha János*, nyugalmazott bányász, a kinek az ablakát verte be Zserzsávi s a ki mikor kiment, a duhaj ember földre teperte. De az öreg, félkezű bányásznak a leánya a segítségére sietett s egy kövel fejbe koppintván Zserzsávit, ez ekkor szaladt be társaihoz a korcsmába. Most majd a bíróság végez velük.

Távcsövekben és látcsövekben a világ legjobb készítményeit és legtetszetősebb cikkeit feltűnően nagy választékban vette raktárra *Schönwald Imre* látyszerész (Pécs Király-utca Hattyuépület.)

Szini, táborigi és mérnöki látcsöveken kívül lorgnettek és szemüvegek, csiptetők minden szemre alkalmazva, továbbá pontosan mutató időjelzők, hőmérők és minden nemű látyszerészeti cikkek bocsájtatnak fenti cég által a legutányosabb árak mellett, vidékre is jól csomagoltan, áruba és vétetnek javításba.

ismer akkor. Azt hiszi talán, hogy én el tudnám nézni, hogy abban az örökségben daskál, amelyet én a magaménak tartottam s el tudnám nézni azt, hogy az az ember, akit én szerettem, megcsókolja magát, — én pedig ugye nyugodtan maradjak ilyenkor? Kolduséletem éljek ott, ahol egykor azt hittem, hogy urnő és örököső vagyok? Bár sohasem ismertem volna meg a gazdagság előnyeit, nem volna most olyan fájdalmas, hogy a legnagyobb jólét öléből a legnagyobb nyomorba jutok. De azért még sem akarok az ön pénzéből egy árva fillért sem Stanton Miles. Megvetem mindenét. Én már mindent elvesztettem, ami az életet kedvessé varázsolhatná nekem. Elvesztem.

Stanton Miles dermedten nézte a büszke arcot, melyet nem tudott megalázni a nyomoruság. A karján a gyémánt-kapcsok csillogtak, sötét hajfonatai pedig leomlottak az ölébe és szemei vadul villogtak.

Még a sajnálkozás árnyéka sem látszott az arcán. Drága gyűrűkkel ékesített ujjáival hirtelen kirántott a zsebéből egy kis üvegecskét.

— Nyissák ki ezt az ajtót! — kiáltotta parancsoló hangon.

Anyjának elerőtlenedett kezéből kihullott a kulcs. Mr. Frampton gyorsan odaugrott és fölemelte, majd kinyitotta vele az ajtót. Ugyanebben a pillanatban lépett a szobába Field Duncan, kezében Dalrymple Vincent levelével.

Léna pillantotta meg előbb.

— Duncan! — kiáltotta halk, forró hangon és feléje fordult.

De Duncan hátra lépett és kitért előle. Léna meg-

látta a kezében Dalrymple Vincent levelét. Most már tudta, hogy szégyenletes árulását fölfedezték.

Szót sem szólt többet, hanem halálsápadtan, emelt fővel hagyta el a szobát, míg az édes anyja lehajtott fővel, szomoruan és leverten követte.

Duncan nem igen igyekezett visszatartani Lénát, tekintete hirtelen az aranyhaju kis Madgera irányult, a ki Stanton Miles karosszéke mellett állt. Egy ugrással mellette termett.

— Madge, én egyetlenem, én kedvesem! — kiáltotta és hevesen magához ölelte, a szívére szoritotta.

Szenvedélyes, gyöngéd szavakat sutogott a fülébe, majd hirtelen mr. Stantonhoz fordult.

Meg kell magyaráznom e — —

— Fölösleges volna kedves barátom — felelte mr. Frampton közelebb lépve — mr. Stanton mindent tud.

Eszébe sem jutott a túlboldog Duncannak, hogy megkérdezze, miként került Madge a Stanton-kastélyba. Csak azt tudta, hogy az isten visszavezette a karjaiba a kedves, aranyhaju feleségét.

— Túlzigoru voltam irántad kedves Madgem. Később magam is megbántam. Ugy-e te is megbocsájtasz nekem? Az egész életem arra szentelem, hogy vezekeljek a multakért. Meg tudnál-e újra szeretni engem aranyom s felednéd-e azokat a sötét napokat, amelyek elválasztottak bennünket egymástól?

Gyöngéd pir futotta el a kis Madge rózsás arcát, a szemeiben végtelen szerelme csillogott, mikor a férjére tekintett.

Aranyszőke fejét szorosán a férje melléhez szori-

Művészet, irodalom.

○ **A Magyar Szalon újévi füzeté.** A „Magyar Szalon”, ez az előkelő szépirodalmi folyóirat újévi füzetében bemutatja a fővárosi és vidéki lapok szerkesztőit arcképekben, mind-egyiktől a sajtóra vonatkozó emléksorokat is közölve. Pécsről a „Pécsi Napló” főszerkesztője és lapunk felelős szerkesztője, *Pleininger Ferenc*, vannak az érdekes ismertetésbe felvéve. Lapunk felelős szerkesztőjének a sajtóra vonatkozó sorait, mint lapunknak is programját, itt adjuk:

„A sajtó munkása, mint a hetedik nagyhatalom részese, nemcsak egyszerű krónikása a történeteknek, hanem tényezője is az események alakulásának.

Működése azért ugyanazzal a felelősséggel jár, a mely az államférfiura is nehezedik, a mikor nemzete sorsát intézi.

Árulója hivatásának mindakettő, ha nem az igazság és meggyőződés, hanem önös érdek irányítja működését.»

○ **Uj zeneművek.** Wajdits Alajos dr., volt pécsi orvos, két új szerzeményét adta ki a napokban. Az egyik »Látom kelet leggazdagabb virányit«, dal Ney Dávidnak ajánlva, második »Zsurnaliszta« csárdás, melynek tiszta jövedelmét a hírlapírók nyugdíjintézete javára fordítják. Megrendelhető a »Harmonia« zene-műkereskedésben Budapesten.

○ **Petőfi legjobb arcképe.** Azon alkalmából, hogy a Petőfi-társaság a jövő évi márc. 15-re egy diszes Petőfi-Albumot készül kiadni, amely a nagy költőre vonatkozólag minden érdekes adatot és rajtot fel fog ölelni, újból felmerült ama még mindig megoldatlan kérdés, hogy melyik Petőfi-nek legjobb arcképe. A legnagyobb magyar költőről ugyanis öt olyan arckép maradt ránk, mely életében természet után készült. Valamennyinél hitebb a Daguerre-féle kép, melyet Friedrich fényképező 1847 tavaszán vagy nyarán készített s mely 1870-ben, Petőfi Zoltán halála után vált ismeretessé. Roskovics Ignác, a kiváló képi vállalkozott az ambiciózus földatra, hogy Petőfi arcképét, a kifogástalanoknak elismert részletek egybeillesztésével megállapítsa. Fényképezés útján megnagyította a Daguerre-féle képet, hogy rajta a formák határozottabban kitűnjenek. A kísérletnek meglepő eredménye volt. A nagyításban eddig ismeretlen részletek tűntek elő s a hiányokat pótolni lehetett a költő jobb arcképeinek segítségével. Ez Petőfi, aminő az életben volt, minden idealizálás nélkül. Ezen nagyérdékű arckép először a Petőfi-Társaság kiadásában megjelenő Petőfi-Albumban lát napvilágot.

○ **Szaklapok egyesülése.** Magyarországon pusztult szőlőinek helyreállításánál és a homoki szőlők terjedésével, a gazdaközönségnek új, teljesen ismeretlen és meglehetősen nehéz művelési módokat kell elsajátítania. Nem igen van tehát a gazdasági irodalomnak ma fontosabb része, mint az, amely a szőlő és borgazdasággal foglalkozik, amit legjobban igazol ezen irodalmi ágának az utóbbi években tapasztalható fellendülése. Ezen a téren jelentőséggel bíró esemény következik be az új esztendővel, amikor két létező nagyobb szaklapunk egyesül. Az Engelbrecht Károly központi szőlészeti és borászati m. kir. főfelügyelő szerkesztésében megjelenő »Szőlő és borgazdasági Lapok« egyesül a Baross Károly kiadásában megjelenő és most 30-ik évfolyamába lépő »Borászati Lapok«-kal. A »Borászati Lapok« ezáltal Magyarország legelterjedtebb szakújsága lett, maga köré egyesíti a szakirodalom összes számottevő elemeit és így kétszeresen nélkülözhetetlen minden szőlősgazdának.

A »Borászati Lapok« továbbra is Baross Károly kiadásában jelenik meg, tiszteletbeli szerkesztője Engelbrecht Károly, felelős szerkesztője dr. Drucker Jenő lesz. — A »Borászati Lapok« megjelenik minden vasárnapon, előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 25 kr. Kiadóhivatala Budapest, (Köztelek.)

Törvénykezés

§ **A mai végtárgyalás.** Annak idején megemlékeztünk arról a feljelentésről, mely szerint *Celder János* azzal vádolta nejét szül. *Korbély Örszét*, miszerint az megmérgezte első férjét, hogy így özvegygé levén, hozzá nőül mehessen. A törvényszék vizsgálatot indított az ügyben, a holttestet exhumálták, de abban a mérgek semmi nyomára sem akadtak. A vizsgálat tartamára azonban nemcsak *Korbély Örszét* helyezte fogságba a törvényszék, hanem *Celder Jánost* is, akként következtetvén, hogy mivel *Celder* már az előbbi férj életében jó viszonyban volt feleségével, az esetleges bűn elkövetésénél bizonyára büntársként szerepelt. *Mig* ők fogságban voltak *Schalavin Lőrinc* bányász, ki hozzájuk bejáratos volt és kire *Celder*, mikor ő a feljelentés megtétele céljából Pécsre jött, csákányát, furóját, fejszáját rábizta, nemcsak a rábizott tárgyakat sikkasztotta el, de úgy *Celdernek* bányatelepi, mint az asszonynak komlói lakásában is tett vizi- teket s a mi elemelhető és valami becsesel bírót volt bennük azt magával vitte. Ezért szabadon bocsátásuk után *Celder* és neje feljelentették. Ugy a sikkasztást, mint lopást részben beismerte a vádlott részben rábizonyították, s a törvényszék ma 4 havi fogházra ítélte, melyből 6 hetet a vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vett. Az ítélet jogerős.

§ **Ha a szőlőpásztor lop.** A földmivelségi miniszter, egy eléje felelő beszédében került ügyből kifolyólag kimondta, hogy ha a szőlőpásztor az őrizetére bízott területől szőlőt lop, ezen cselekmény nem az 1894. évi XII. t. c. 93. §. a pontjába ütköző kihágás, hanem a btk. 336. §-ának 7. pontja szerint minősülő büntett ismérveit foglalja magában és elbírálása a királyi büntetőbíróhatáskörébe tartozik.

§ **Gondatlanságból okozott emberölés.** Müller József kövesd pusztai lakosnak Ádám nevű 2 éves fia 1897. május 10-én kiment az utcára, hogy a legelőről hazatérő marhákat behajtsa. Egyszerre a Mórág felőli mély útról egypár trappban haladó ló által vont, de gazda nélküli kocsit jött, mely elől a kis fiú kitérni nem tudott, úgy hogy a lovak által elgázoltatott és szörnyen halt. A kocsit előbb *Lenc József* báttaszéki földmives hajtotta, ki azonban a lejtős úton leszállt és gyalog ment a kocsit után. A lovak nem érezve a zablat neki iramodtak s a szerencsétlenség megtörtént. *Lenc Józsefet*, kit vastag gondatlanság terhelt, a kir. törvényszék a btkv. 290-ik §-a 8 napi fogházra ítélte.

§ **Csalárd bukás.** A szegzárdi kir. törvényszék büntető osztálya karácsony előtt tárgyalta *Filip Ignác* és társa volt bonyhádi borkereskedő cégnek, mely ezelőtt 3 évvel jutott csődbe, bűnügyét. Ezuttal a szegzárdi törvényszék másodszer foglalkozott ezen ügygel, mert a pécsi kir. tábla feloldotta az első bíróság ítéletét és pótlást rendelt el. Az egész ügy most újból tárgyalatott. A kir. törvényszék fentartotta az első bíróság ítéletét, mely szerint *Filip Ignác* és a fia *Gyula* csalárd bukás büntette miatt a büntető törvény 97. §. alkalmazása mellett egy évi börtönrre ítéltettek a melyből 5 hónapi vizsgálati fogság kitöltöttnek vétetik. Ugy az ügyész, mint vádlottak felelőbezték.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 3-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az újévben ime mindjárt a harmadik napon ülést tartottak a honatyák, kik szomoruan gondoltak vissza az ezelőtti kéthetes újévi szünetre, miben most épen nem volt semmi részük.

Szilágyi Dezső elnök az ülés elején bejelentette a Háznak a király döntését a kvótá- ügyben.

Nyomban a bejelentés után *Holló Lajos*, majd *Polónyi Géza* szólaltak fel az elnöki bejelentés napirendre tűzése végett, de *Bánffy* Dezső miniszterelnök dühösen védekezett ez ellen. Végre a többség a bejelentést tudomásul vette.

Ezután *Visontai Soma* beszélt, a ki *Bánffy* újévi beszédét gyanúsításnak mondta s az ellenzék ellen benne foglalt támadást visszautasította.

Bánffy Dezső provokálva érezte magát s nyomban felelt *Visontainak*. Beismeri beszédében a sértő kifejezéseket, de *Kossuthal* felel, hogy »önök túllépték a határokat.« Őt az ellenzéki sajtó alkotmányértéssel vádolta; innen volt nagy felhevülése, amely újévi beszédében elragadta.

A napirendnél *Bánffy* kijelenti, hogy a kormány intézkedett a statusquo fenntartása végett. S e tárgyban felmentést kér. A provizorium-javaslat folytatolagos tárgyalásánál be- jelentti, hogy a *harmadik paragrafus első bekezdéséhez módosítást fog benyújtani*, hogy a javaslat visszaható erővel bírjon.

Polónyi Géza a házszabályokhoz szól. A miniszterelnök előterjesztését kinyomatni és napirendre tüzetni kéri.

Bánffy erre feleli, hogy a javaslat részletes tárgyalásánál ez megtörténik.

Holló Lajos kéri a Ház asztalára tenni az iratokat, a mikből kitűnik, hogy a kormány mit csinál.

Bánffy kijelenti, hogy a javaslat harmadik szakasza tárgyalásánál az összes iratokat, a mik a kiegyezésre vonatkoznak, a Ház elé terjeszti.

Szluha István beszél ezután, a ki a Ház- zat a Jugurtha korabeli római szenátushoz hasonlítja. A kormány kiszipolyozza az ország vérét, mint *Báthory Erzsébet* a szüzekét.

Ezért aztán *Berzevicy Albert*, a ki *Szilágyi*tól az elnöklést mindjárt a napirend tárgyalásakor átvette, a szónokot rendre is utasítja.

Barabás Béla, a következő szónok, kijelenti, hogy a királynak nem volt joga a kvótadöntéshez, mert a kvótát még nem is tárgyalta egyik parlament sem. *Bánffy* beszédében különben *Apponyi* névjegyét látja elrejtve, csücskén a *b. u. é. k.*, a mi azt jelenti, hogy *Bánffy* után *Apponyi* következik. *Bánffy* újévi beszéde talpnyalás.

Elnököt is rendutasítja ekkor.

A szónok továbbá elmondja, hogy szomorú, ha a jobb oldalra sokan átlépnek. A kik köpönyeget fordítanak, vonuljanak a magán-életbe. E hangból kiindulva folytatja beszédét, és többször elnöki megintésben részesül, de az ellenzék folytonos éljennel veszi el az elnöki megintés élet.

Szabó Imre személyes kérdésben szólal fel; a baloldal »eláll« kiáltásai közt alig bír beszélni.

Rakovszky István két órakor kezdett beszélni s az ülés tovább folyt.

TAVIRATOK.

— **A pécsi püspök fölszentelése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budavári primási palotában vasárnap délelőtt volt *Hetyey Sámuel* pécsi püspök fölszentelése. Nyolc órára volt kitűzve a fölszentelés ideje, de már

jóval előbb ott volt az új püspök s ott voltak a segédkező papság tagjai. A budavári primási palota házi kápolnája pedig megtelt disztíngvált közönséggel. Ünnepi diszt öltött a kápolna. Ott voltak az esztergomi és pécsi káptalan kihüldöttei: Roszival István és Maszlaghy Ferenc apátkanonokok, Szeifritz és Walter kanonokok. Ott voltak továbbá Drechsler József, a Pázmáneumban Hetyey utóda, Lenk Sándor, a pécsi püspök megbízottja, Lóskay Jeromos és Hanny Béla primási jószágkormányzók és a budapesti egyházmegye számos tagja.

Nyolc óra előtt érkezett a primás teljes hibornoki diszben. Mély meghajlással fogadták s csakhamar kezdetét vette a szertartás. A hercegprimásnak segédkeztek: Császka György kalocsai érsek, Boltizár püspök, Walter Gyula kanonok, Köhl Medard, Klinda Teofil, gr. Széchenyi Miklós titkárok, Gudenus Arthur báró szentszéki főjegyző, Eitner Ferenc főszékesegyházi sekrestyeigazgató és Andor György primási szertartó.

Mielőtt a mise kezdődött, Császka György kalocsai érsek latin nyelven felszólította a hercegprimást, hogy ezt a papot, aki itt áll, szentelje föl.

— Van-e apostoli meghagyástok? — kérde a hgprimás.

— Van! — felelte az érsek.

— Olvastassék az fel.

Klinda Teofil titkár erre felolvasta az 1897. dec. 15-én kelt pápai brevét s ezután megkezdődött a folszentelés formális része.

A folszentelés után az új püspököt teljes ornatibusban beültette a primás a maga trónjába, imát mondott érte, majd Hetyey osztott áldást és megköszönte a primásnak, hogy beigtatta.

— Ad multos annos! — ezzel végzte, kívánván, hogy sokáig éljen a primás.

Délben a primás ebédet adott az új püspök tiszteletére.

— **Faure elnök ujéve.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Midőn Faure elnök d. e. a szenátus elnökének látogatására indult, az utána hajtó kocsilovai megvadultak és az elnök kocsijának neki rohantak. Faure sértetlen maradt, de el kellett hagyni kocsiját, a mely könnyen megsérült. Az elyséi palotában lefolyt fogadásnál Saussier tábornok, midőn az elnöknek bemutatta a tiszteket, megindultságának adott kifejezést, hogy a szolgálatától meg kell válnia és biztosította Fauret a tisztek odaadásáról, Faure Franciaország nevében megköszönte azokat a kiváló szolgálatokat, a melyeket Saussier tábornok az ország érdekében teljesített.

Szerkesztői üzenet.

Köszönet. Mindazon jóbarátainknak, munkatársainknak és előfizetőinknek, kik az újév alkalmából szives jókívánságaikkal felkerestek bennünket, ez uton mondunk köszönetet s kérjük, hogy tartsanak meg bennünket továbbra is jóindulatukban.

Sz. P. 1897. A vers, bár a gyermeki szeretet szól belőle, nem jó. Maradjon csak foglalkozása mellett s ne írjon verseket, a mihez elsősorban helyesírás szükséges s aztán még — sok más.

Nyilt-tér.)*

Szomoru szívvel mondunk *hálás köszönetet* mindazoknak, kik felejtetlen fivérem, illetőleg nagybátyánk

KEMÉNY ALAJOS

1898/49, honvéd főhadnagy kaposvári lakosnak elhunytával részvétüket nyilvánítani, koszorukat küldeni s a végtisztességen megjelenni s ekként fájdalmunkban vigasztalni, azt enyhíteni kegyesek voltak.

Pécs, 1898. január hó 2-án.

Hartl Ferenc

és
a gyászoló család.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodás ellen a legjobb hatású szer a RÉTHY-féle

pemetefü-cukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerárban
Egy doboz ára 30 kr.
5 dobozzal 1 ft 50 kr-ért bérmentve küld

Réthy Béla

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

A Dr. EGGER-féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve; úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectió ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges bevétele mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 ft 05 kr., 2 üv. 1 ft 75 kr., 3 üv. 2 ft 45 kr.
Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Szomoru — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint **egészségünkre.** Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok... mit tesz az? Ügyet se vetünk. Hát ez **vétkes könnyelműség,** mely később keservesen megboszulja magát rajunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kutorrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A **tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 ft. Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(Dr. Egger Leó és Egger J.)

Budapest, Váci-körut 21.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátoztábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kaptatót

igen jutányosan ad el,

így esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsen, Szigeti-országut 33. sz.